Petr BLAHUŠ

Camelbagy

Nejen kvalitní zbraň, maskáče, pořádné boty či dobře sedící batoh rozhodují o žití či nežití vojáka ve válce. V dnešních konfliktech, odehrávajících se většinou v suchých a často přímo pouštních oblastech, je pro přežití mnohdy důležitější voda, respektive její uchování a pohodlný transport. Proto jsme provedli srovnávací uživatelský test dvou systémů těchto vaků na vodu, obecně, byť trochu nesprávně nazývaných camelbag.

V případě testovaných systémů – izraelského výrobku Source a amerického Camelbak – se jedná o nabídku renomovaných českých firem specializujících se na armádní výstroj, Alp z Podbrdska a SPM z Liberce. Oba výrobky jsou hojně využívány jak zahraničními armádami, tak českými vojáky na pouštních misích v Afghánistánu. Některé jednotky, resp. některé kontingenty podle mých osobních zkušeností z této země využívaly spíš vaky Source, aby hned ty po nich nebo před nimi zase preferovaly Camelbak. Proč tomu tak je, to ale není otázkou pro tento test, ale spíš pro armádní nákupčí.

SOURCE, NEBO CAMELBAK?

O obou výrobcích řadoví uživatelé vcelku pochopitelně říkají, že zrovna ten jejich je lepší než ten druhý. Mezi častá tvrzení patří to, že voda zavřená delší dobu v tom druhém výrobku po delší době zapáchá a může být zdravotně škodlivá. Proto jsem se rozhodl pro trochu rizikový, ale naprosto spravedlivý test. Do obou camelbagů jsem nalil vodu z kohoutku, zavřel je a nechal je přes týden na balkoně, kde do nich celé dny pražilo slunce při teplotách přes 40 °C. V reálné službě a boji voda ve vaku déle nezůstane.

Poté jsem si připravil k ruce láhev valašské medicíny a požádal kamaráda, aby oba camelbagy zabalil tak, abych neviděl, ze kterého budu pít. Pak jsem postupně oba vaky otevřel a několikrát se z nich opakovaně hluboce napil. Výsledek? Po chuťové, subjektivní stránce jsem necítil žádný rozdíl. A co je důležitější, objektivně jsem po požití ani jedné vody nepocítil zdravotní potíže. Vývojáři a výrobci odvedli za pomoci nejmodernějších technologií a kvalitních materiálů na vnitřní straně vaků dobrou práci.

Potom jsem podobný test provedl ještě jednou, tentokrát na dalších osobách. Celkově jsem do testu na několika srazech, vojensko-historických akcích a trampském putování zapojil osm osob. Padesát procent si stejně jako já myslelo, že voda je v obou vacích stejně chutná, resp. kvalitní a bez zápachu (vždy byla použita balená voda). 25 procent lidí se domnívalo – bez toho, aby věděli, z čeho pijí –, že voda z vaků firmy Alp je lepší než u konkurence, aniž dokázali vysvětlit, proč, a poslední čtvrtina zase mínila, že kvalitnější napití poskytují vaky firmy SPM. Je tedy zřejmé, že schopnost udržení kvalitní zásoby vody je u obou výrobků prakticky stejná. Konečně, kdyby tomu tak nebylo, nepoužívaly by se v armádách celého světa.

TERÉNNÍ ZKOUŠKY

K častým výtkám patří to, že z toho či onoho „velbloudu" se špatně pije při chůzi, běhu a velké zátěži. Pomiňme teď nepravděpodobnost situace, kdy budu utíkat nebo bojovat a při tom stresu zrovna dostanu neodolatelnou chuť okamžitě se napít. Pravda je, že vypít najednou z vaku větší množství vody než půl litru je docela slušný výkon na sací svaly bez ohledu na značku. I z tohoto hlediska na tom ale byly oba výrobky prakticky stejně, nepatrně větší procento testujících preferovalo americký systém Camelbak.

Sám jsem oba systémy podrobil zátěžovému testu, když jsem se systémem Source přešel v době vrcholného léta vý-

Vak Source v batohu